EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 18.5.2022
COM(2022) 222 final

2022/0160 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterou se mění směrnice (EU) 2018/2001 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů, směrnice 2010/31/EU o energetické náročnosti budov a směrnice 2012/27/EU o energetické účinnosti

(Text s významem pro EHP)

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Zelená dohoda pro Evropu učinila energetickou účinnost a energii z obnovitelných zdrojů ústředním prvkem přechodu na čistou energii. Současné mezinárodní napětí po ruské invazi na Ukrajinu, celkový geopolitický kontext a velmi vysoké ceny energií ještě umocnily potřebu urychlit energetickou účinnost a zavádění energie z obnovitelných zdrojů v Unii s cílem zajistit energetický systém, který bude více nezávislý na třetích zemích. Urychlení ekologické transformace na energii z obnovitelných zdrojů a zvýšení energetické účinnosti povede ke snížení emisí, zmenší závislost na dovážených fosilních palivech a poskytne evropským občanům a podnikům ve všech odvětvích hospodářství dostupné ceny energie.

Cíle Unie v oblasti energetické účinnosti a energie z obnovitelných zdrojů by měly odrážet naléhavou potřebu urychlit energetickou účinnost a zavádění energie z obnovitelných zdrojů, a měly by proto být zvýšeny. Tyto revidované cíle nahrazují změnu cílů navrženou v návrzích přepracovaného znění směrnice 2012/27/EU o energetické účinnosti[1] a změny směrnice (EU) 2018/2011 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů[2], které byly přijaty dne 14. července 2021.

Navíc vzhledem k tomu, že na budovy připadá 40 % spotřebované energie a 36 % přímých a nepřímých emisí skleníkových plynů souvisejících s energií, je nezbytné zvýšit zavádění zařízení na výrobu solární energie na budovách. Jedná se o jeden z nejrychlejších způsobů, jak zavádět energii z obnovitelných zdrojů ve velkém měřítku, omezit využívání fosilních paliv v budovách a urychlit dekarbonizaci a elektrifikaci jejich spotřeby energie.

Za jednu z hlavních překážek investic do obnovitelných zdrojů a související infrastruktury byla také označena zdlouhavá a složitá administrativní řízení. Průběžná zpráva studie RES Simplify, která byla vypracována pro Komisi[3] a zveřejněna společně s tímto návrhem, ukázala, že přibližně 46 % všech zjištěných překážek tvoří správní problémy a problémy spojené s distribuční soustavou, které podle očekávání v budoucnu ještě vzrostou. U některých široce rozšířených technologií obnovitelných zdrojů, jako je větrná energie a fotovoltaika, se oproti jiným druhům překážek stávají nejdůležitějšími právě administrativní překážky. S pokrokem v oblasti transformace energetiky, kdy jsou technologie využívající obnovitelné zdroje vyspělejší a projekty méně závislé na režimech podpory, význam administrativních překážek roste.

Nejčastějšími překážkami souvisejícími se správními postupy u projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, které byly identifikovány ve studii RES Simplify[4], jsou byrokratická zátěž, netransparentní postupy, nedostatečná právní soudržnost, jakož i neúplný a neurčitý rámec a pokyny, které vedou k různým výkladům stávajících právních předpisů ze strany příslušných orgánů.

---

1 COM(2021)558.

2 COM(2021)557.

3 Technická podpora rozvoje a provádění politiky v oblasti obnovitelných zdrojů energie – Zjednodušení povolovacích a správních postupů pro zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů („RES Simplify“). https://data.europa.eu/doi/10.2833/239077

4 Studie RES Simplify zjišťuje a třídí různé druhy administrativních překážek, s nimiž se potýkají projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů. Průběžná zpráva RES Simplify, s. 14–16.

Druhým hlavním zdrojem překážek pro zavádění zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů je kolize mezi veřejnými statky. To platí zejména pro větrnou, geotermální a vodní energii, jakož i solární fotovoltaiku. Nejvýznamnější z nich se týkají ochrany životního prostředí (biologická rozmanitost, ochrana ohrožených druhů a ochrana vodních útvarů), dalšího využití půdy a otázek vojenské a vzdušné obrany.

Další překážky zjištěné ve studii jsou spojené s nedostatečnou podporou politických činitelů nebo vleklým odporem ze strany veřejných či soukromých institucí nebo samotné veřejnosti.

V řadě členských států pak byly rovněž zjištěny problémy související s připojením k distribuční soustavě a provozními postupy, které mají na zavádění energie z obnovitelných zdrojů závažný dopad.

Dne 18. ledna 2022 zveřejnila Komise výzvu k předložení faktických podkladů a otevřela veřejnou konzultaci s cílem získat zpětnou vazbu od zúčastněných stran ohledně povolovacího řízení a postupů pro projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů[5]. Tato veřejná konzultace proběhla v souvislosti s přípravou doporučení Komise o povolovacích řízeních a smlouvách o nákupu elektřiny (PPA), které bylo přijato dne 18. května spolu s tímto návrhem. Výsledky této veřejné konzultace potvrzují, že administrativní překážky jsou klíčovou slabinou bránící rychlejšímu zavádění energie z obnovitelných zdrojů (podrobnosti viz oddíl 3 níže).

V důsledku těchto překážek může doba realizace projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů trvat až deset let. Předpokladem pro urychlení realizace projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů je proto zjednodušení a zkrácení povolovacího řízení, jak je stanoveno ve sdělení REPowerEU[6]. Cílem návrhu je koordinovaným a harmonizovaným způsobem v celé EU dále zjednodušit a zkrátit správní postupy povolovacího řízení pro projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů. To je nezbytné k urychlení zavádění energie z obnovitelných zdrojů v celé EU s cílem zajistit dosažení ambiciózních cílů EU v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 a cíle klimatické neutrality do roku 2050.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Tento návrh mění stávající směrnici (EU) 2018/2001 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů. Vychází ze stávajícího rámce pro zefektivnění správních postupů pro projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, který mimo jiné zavádí maximální dobu trvání povolovacího řízení vztahujícího se na zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů. V kontextu současné geopolitické situace jsou však zapotřebí dodatečná opatření k dalšímu zvýšení dodávek energie z obnovitelných zdrojů v Unii. Potřebná jsou zejména posílená opatření k urychlení povolovacího řízení pro nová zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů nebo pro úpravu stávajících zařízení.

Kromě toho musí být cíl Unie v oblasti energie z obnovitelných zdrojů ambicióznější. V čl. 1 odst. 2 písm. a) návrhu na změnu směrnice (EU) 2018/2001 přijatého dne 14. července 2021[7] již byl tento cíl zvýšen z 32 % na 40 %. Vzhledem k tomu, že se od té doby radikálně změnily tržní podmínky pro fosilní paliva používaná v energetice, vytápění a dopravě, a to i pokud jde o zvýšení cen a potřebu, aby EU postupně ukončila svou závislost na dovozu energie z Ruska,

---

5 https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13334-Renewable-energy-projects-permit-granting-processes-&-power-purchase-agreements_cs.

6 REPowerEU: Společná evropská akce pro cenově dostupnější, bezpečnější a udržitelnější energii, COM(2022) 108 final („sdělení REPowerEU“).

7 COM(2021) 557.

je však nezbytné cíl pro zastoupení obnovitelných zdrojů energie do roku 2030 zvýšit na 45 %, aby lépe přispívaly k tomuto záměru a k dosažení konkurenceschopných cen energie.

Tento návrh rovněž mění směrnici 2010/31/EU o energetické náročnosti budov. Vychází ze stávajícího rámce pro energetickou náročnost budov a energii z obnovitelných zdrojů. Zavádí povinnosti členských států podporovat zavádění zařízení na výrobu solární energie na budovách.

Ustanovení čl. 4 odst. 1 návrhu přepracovaného znění směrnice o energetické účinnosti přijatého dne 14. července 2021 již zvýšilo cíl Unie v oblasti energetické účinnosti pro rok 2030 na 9 % ve srovnání s projekcemi referenčního scénáře z roku 2020. Vzhledem k vysokým cenám energie a radikální změně tržních podmínek vedoucí ke zvýšené nákladové efektivnosti opatření v zájmu energetické účinnosti a vzhledem k tomu, že je potřeba, aby Unie překonala svou závislost na fosilních palivech a dovozu energie z Ruska, je však nezbytné cíl v oblasti energetické účinnosti pro rok 2030 dále zvýšit na 13 %, aby bylo zajištěno, že tohoto cíle a cílů v oblasti dekarbonizace bude dosaženo rychle a nákladově efektivním způsobem. Návrh proto rovněž mění směrnici 2012/27/EU o energetické účinnosti s cílem posílit energetickou účinnost a zvýšit cíl Unie v oblasti energetické účinnosti pro rok 2030.

Komise bude spolunormotvůrce informovat, že:

– ustanovení čl. 1 odst. 2 písm. a) návrhu na změnu směrnice (EU) 2018/2001 přijatého v červenci by měl být považován za nahrazený ustanovením čl. 1 odst. 2 tohoto návrhu,

– článek 2 tohoto návrhu by měl být považován za doplněný do návrhu přepracovaného znění směrnice 2010/31/EU předloženého dne 15. prosince 2021[8]. Bude-li přijat, měl by se odrazit v přepracovaném znění uvedené směrnice,

– článek 3 tohoto návrhu by měl být považován za nahrazení ustanovení čl. 4 odst. 1 návrhu přepracovaného znění směrnice 2012/27/EU předloženého dne 14. července 2021. Bude-li přijat, měl by se odrazit v přepracovaném znění uvedené směrnice.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Návrh je v souladu s širším souborem iniciativ, jejichž cílem je posílit energetickou odolnost Unie a připravit se na možné mimořádné situace, zejména s návrhy Komise balíčku „Fit for 55“ a především s revizí směrnice (EU) 2018/2001 a přepracovaným zněním směrnic 2010/31/EU a 2012/27/EU.

V návaznosti na nedávný geopolitický vývoj vydala Komise v březnu 2022 sdělení REPowerEU. V souladu se sdělením REPowerEU zveřejnila Komise doporučení o urychlení povolovacích řízení pro projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů spolu s pokyny, které mají členským státům pomoci urychlit povolování zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů. To poskytne členským státům nástroje, aby již začaly zkracovat dobu potřebnou pro schvalování žádostí pro zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, a rychle tak reagovaly na bezprecedentní energetickou krizi způsobenou současnou geopolitickou situací. Kromě toho Komise předkládá tento návrh, aby zajistila, že projekty budou v celé Unii schvalovány jednodušším a rychlejším způsobem. Doporučení obsahující právní návrh dále poskytne předkladatelům projektů a investorům větší jistotu, zatímco členské státy by se již měly posunout směrem k urychlení povolovacího řízení v souladu s doporučením. Rychlé a účinné provedení doporučení může navíc hrát klíčovou úlohu při zajišťování toho, aby členské státy plnily své nové povinnosti vyplývající z tohoto návrhu.

[8] COM(2021) 802.

Cílem návrhu je dále zjednodušit jednotlivé kroky povolovacího řízení vztahujícího se na energii z obnovitelných zdrojů, včetně posouzení možných dopadů na životní prostředí. Politiky v oblasti energie z obnovitelných zdrojů a životního prostředí sledují úzce propojené cíle, neboť obě oblasti slouží stejnému celkovému cíli dosáhnout zmírnění dopadů klimatické změny. Návrh posiluje úlohu, kterou může hrát posuzování vlivů na životní prostředí u plánů nebo programů prováděných členskými státy v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES[9] při rychlejším zavádění obnovitelných zdrojů energie, zejména při určování vhodných oblastí pro obnovitelné zdroje energie. Návrh rovněž stanoví zvláštní rámec pro povolovací řízení pro jednotlivé projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, které se nacházejí ve vhodných oblastech pro obnovitelné zdroje energie a mimo ně. Tento rámec účinně kombinuje potřebu rychle a jednoduše schválit většinu projektů, u nichž je nepravděpodobné, že by mohly vést k rizikům pro životní prostředí, s vysokou úrovní ochrany zajištěním důkladnějšího zkoumání nejproblematičtějších projektů.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Návrh je založen na dvou právních základech:

– ustanovení čl. 194 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie[10] (Smlouva o fungování EU), který poskytuje právní základ pro navrhování opatření pro rozvoj nových a obnovitelných zdrojů energie a na podporu energetické účinnosti, což jsou cíle energetické politiky Unie stanovených v čl. 194 odst. 1 písm. c) Smlouvy o fungování EU,

– ustanovení čl. 192 odst. 1 Smlouvy o fungování EU, který stanoví právní základ pro změnu uplatňování *acquis* Unie v oblasti životního prostředí.

• Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Potřeba činnosti na úrovni EU

Nákladově efektivního, rychlého a rozsáhlého zavádění udržitelné energie z obnovitelných zdrojů v souladu s ambicemi Zelené dohody pro Evropu a sdělení REPowerEU nemohou dosáhnout členské státy samy. Je nezbytný přístup na úrovni EU, který poskytne správné pobídky členským státům s různou úrovní ambicí, aby koordinovaným způsobem urychlily přechod od tradičního energetického systému založeného na fosilních palivech k integrovanějšímu a energeticky účinnému energetickému systému založenému na energiích z obnovitelných zdrojů.

S ohledem na různé energetické politiky jednotlivých členských států dosáhnou opatření na úrovni EU, podpořená pevným správním rámcem, cíle EU v oblasti klimatu a požadovaného většího využívání obnovitelných zdrojů energie s větší pravděpodobností než samotná opatření na vnitrostátní nebo místní úrovni.

Klíčovou překážkou pro investice do obnovitelných zdrojů energie a související infrastruktury jsou zdlouhavé a složité správní postupy. Doba trvání a složitost povolovacího řízení se mezi jednotlivými technologiemi obnovitelné energie a mezi členskými státy značně liší. Zatímco členské státy mohou přijmout opatření k odstranění překážek, které existují na vnitrostátní úrovni, koordinovaný evropský přístup ke zkrácení a zjednodušení povolovacího řízení a

[9] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí.

[10] Úř. věst. C 326, 26.10.2012, s. 1.

správních postupů je zapotřebí k tomu, aby se nezbytné zavádění obnovitelných zdrojů energie urychlilo. To je zase nezbytné k tomu, aby EU dosáhla svých cílů v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 a svého dlouhodobého cíle klimatické neutrality, jakož i postupného ukončení své závislosti na ruských fosilních palivech a snížení cen energie. S ohledem na různé energetické politiky, priority a postupy jednotlivých členských států a s ohledem na naléhavost urychlení zavádění energie z obnovitelných zdrojů ve všech členských státech dosáhnou opatření na úrovni EU požadovaných cílů s větší pravděpodobností než samotná opatření na vnitrostátní nebo místní úrovni.

Opatření na úrovni Unie jsou nutná k zajištění toho, aby členské státy přispěly k dosažení závazného cíle EU v oblasti energetické účinnosti a k zajištění toho, aby byl tento cíl kolektivně a nákladově efektivně splněn. Opatření Unie budou doplňovat a posilovat celostátní a místní opatření zaměřená na zvýšení úsilí v oblasti energetické účinnosti.

Přidaná hodnota EU

Opatření EU v oblasti energie z obnovitelných zdrojů a energetické účinnosti přináší přidanou hodnotu, protože je účinnější a účelnější než opatření jednotlivých členských států, čímž se předchází roztříštěnému přístupu tím, že se transformace evropského energetického systému řeší koordinovaným způsobem.

Evropský přístup umožňuje všem členským státům plně využít svůj potenciál pro nákladově efektivní zavádění energie z obnovitelných zdrojů, která je nezbytná k dosažení cílů Unie v oblasti klimatu a energetiky, a zajistit, aby byla plynule zaváděna kapacita výroby energie z obnovitelných zdrojů ve všech členských státech.

Cíle Unie v oblasti energetiky a klimatu pro rok 2030 jsou kolektivními cíli. V tomto ohledu mají koordinované politiky Unie lepší šanci přeměnit Unii do roku 2050 na klimaticky neutrální kontinent.

- **Proporcionalita**

Iniciativa je v souladu se zásadou proporcionality. S ohledem na bezprecedentní geopolitickou situaci způsobenou ruskou invazí na Ukrajinu a vysokými cenami energie je jednoznačně zapotřebí koordinovaných a naléhavých opatření k urychlení zavádění obnovitelných zdrojů energie. Rovnováha mezi povinnostmi a flexibilitou ponechanou členským státům, pokud jde o způsob dosažení cílů, se vzhledem k nutnosti splnit cíle v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 a k cíli klimatické neutrality stanovenému v evropském právním rámci pro klima, jakož i k naléhavosti snížení energetické závislosti Unie i cen energie, považuje za přiměřenou.

- **Volba nástroje**

Tento návrh je směrnice, kterou se mění směrnice (EU) 2018/2001 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a která zvyšuje cíl Unie v oblasti energie z obnovitelných zdrojů do roku 2030 a posiluje ustanovení uvedené směrnice týkající se udělování povolení (články 15 až 17). Mění rovněž směrnici 2010/31/EU podporující instalaci zařízení na výrobu solární energie na budovách a směrnici 2012/27/EU, která zvyšuje cíl Unie v oblasti energetické účinnosti pro rok 2030. Tato revize směrnice (EU) 2018/2001, směrnice 2012/27/EU a směrnice 2010/31/EU se omezuje na opatření nezbytná pro dosažení cílů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů a energetické účinnosti, které odpovídají současné naléhavé situaci, a pro zvýšení počtu zařízení na výrobu solární energie na budovách a zefektivnění povolovacích řízení s cílem urychlit zavádění energie z obnovitelných zdrojů.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

• Konzultace se zúčastněnými stranami

Dne 18. ledna 2022 zveřejnila Komise výzvu k předložení faktických podkladů a otevřela tříměsíční veřejnou konzultaci s cílem získat zpětnou vazbu od zúčastněných stran ohledně povolovacího řízení pro projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů. Tato veřejná konzultace proběhla v souvislosti s přípravou doporučení Komise o povolovacích řízeních a smlouvách o nákupu elektřiny (PPA), které bylo přijato dne 18. května spolu s tímto návrhem. V této souvislosti Komise rovněž uspořádala akci zúčastněných stran na vysoké úrovni a dvě pracovní setkání s cílem diskutovat o stávajících překážkách a osvědčených postupech v rámci postupu udělování povolení v jednotlivých členských státech.

Vzhledem k naléhavosti návrhu, který je předkládán v reakci na krizi vyvolanou ruskou invazí na Ukrajinu, a z toho vyplývající potřeby neodkladně urychlit zavádění energie z obnovitelných zdrojů, vychází Komise z výsledků těchto konzultací a z příspěvků klíčových zúčastněných stran z různých pracovních setkání, zasedání a fór, zejména z konference na vysoké úrovni o povolovacím řízení pro projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů a smluv o nákupu elektřiny a ze dvou pracovních setkání týkajících se povolovacího řízení pro projekty v odvětví větrné a vodní energie.

Shrnutí názorů zúčastněných stran

V otevřené veřejné konzultaci byly vyzvány k vyjádření svých názorů na povolovací řízení dvě skupiny zúčastněných stran: veřejné orgány a předkladatelé projektů a sdružení.

Sedm z osmi (87,5 %) veřejných orgánů ve svých odpovědích uvedlo, že hlavním problémem při zavádění energie z obnovitelných zdrojů v jejich státě je nedostupnost lokalit na pevnině nebo na moři, následovaná nedostatečnou kapacitou distribuční soustavy (62,5 %), nedostatečným přijetím ze strany veřejnosti / kolizí mezi veřejnými statky (50 %) a délkou řízení (50 %). Na otázku týkající se hlavních slabin při zpracování povolení pro projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů uvádějí veřejné orgány jako hlavní překážku složitost koordinace na různých úrovních vlády nebo veřejné správy (75 %), po níž následuje nedostatek lidských zdrojů (50 %) a nedostatečné přijetí ze strany veřejnosti nebo kolize mezi veřejnými statky (50 %).

Přibližně polovina předkladatelů projektů a sdružení (70 ze 155) označila za nejvýznamnější překážku, která brání realizaci projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, dobu trvání správních postupů, zatímco 62 z nich poukázalo na problémy s připojením k distribuční soustavě. Mezi nejvýznamnější překážky zařadili respondenti rovněž kolizi hospodářské soutěže s předpisy v oblasti životního prostředí (44) a složitost platných požadavků nebo postupů (35). V odpovědích na otevřené textové otázky respondenti zdůraznili význam územního plánování, vyjádřili podporu vícenásobnému využití prostoru, jako je například agrofotovoltaika, a vyzvali k zapojení místního obyvatelstva. Veřejná konzultace rovněž jasně vyzvala k vytvoření harmonizovaného souboru kritérií pro určení vhodných oblastí pro projekty.

Názory zúčastněných stran vyjádřené v rámci otevřené veřejné konzultace a během pracovních setkání byly zohledněny při zpracování tohoto návrhu.

• Sběr a využití výsledků odborných konzultací

Tento návrh vychází z výsledků studie RES Simplify, která poskytuje komplexní přehled stávajících překážek souvisejících s udělováním povolení, vnitrostátních ukazatelů výkonnosti a osvědčených postupů povolovacího řízení pro obnovitelné zdroje energie, se zaměřením na

administrativní překážky v odvětví energetiky. Průběžná zpráva studie je zveřejněna společně s přijetím této iniciativy a doporučením o povolovacích řízeních a smlouvách o nákupu elektřiny. Tento návrh rovněž odráží názory, které během konzultačního procesu sdílely příslušné zúčastněné strany.

- **Posouzení dopadů**

Vzhledem k politicky citlivé a naléhavé povaze návrhu nebylo provedeno žádné zvláštní posouzení dopadů.

Spolehlivé poznatky o problémech souvisejících s plánováním a povolovacím řízením, jakož i o možnostech jejich řešení, však poskytuje výše uvedená studie, otevřená veřejná konzultace a rozsáhlá pracovní setkání pořádaná se zúčastněnými stranami, jakož i vlastní analýza Komise.

- **Základní práva**

Pokud jde o soulad s Listinou základních práv, hlavním cílem této revize je zvýšit energetickou účinnost a využívání energie z obnovitelných zdrojů a snížit emise skleníkových plynů, což je zcela v souladu s článkem 37 Listiny, podle něhož musí být vysoká úroveň ochrany životního prostředí a zlepšování kvality životního prostředí začleněny do politik Unie a zajištěny v souladu se zásadou udržitelného rozvoje.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Tento návrh mění stávající směrnici o podpoře energie z obnovitelných zdrojů, a odhaduje se tedy, že s ním budou spojeny jen mírné správní dopady a náklady, protože většina potřebných struktur a pravidel je již zavedena. Členské státy budou muset při provádění nové povinnosti stanovení „vhodných oblastí pro obnovitelné zdroje energie“ vynaložit určité náklady, ale očekává se, že celkové zjednodušení postupů přinese členským státům značné úspory nákladů. Dodatečné náklady na dosažení vyššího cíle v oblasti energie z obnovitelných zdrojů v EU budou vyváženy dalšími hospodářskými, společenskými přínosy a přínosy pro životní prostředí, jako je větší bezpečnost dodávek, nahrazení dovážených fosilních paliv ze třetích zemí a větší odolnost vůči externalitám, a to při současném přispění k propadu uhlíku a snížení znečištění ovzduší. Návrh nevyžaduje žádné další výdaje z rozpočtu EU.

Pokud jde o změnu směrnice o energetické účinnosti a směrnice o energetické náročnosti budov, nemá tento návrh žádné důsledky pro rozpočet EU. Pokud jde o náklady pro členské státy, tento návrh mění stávající směrnice a do značné míry se opírá o již zavedené struktury a pravidla, zejména při zohlednění nových ustanovení předložených prostřednictvím návrhů přepracovaných znění obou směrnic. Členské státy budou muset při provádění dodatečných opatření, která přispějí k dosažení cíle a k plnění nové povinnosti týkající se budov, vynaložit určité náklady, ale očekává se, že domácnostem a podnikům přinesou značné úspory nákladů.

5. DALŠÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsob monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Poté, co spolunormotvůrci tuto pozměňující směrnici přijmou, přijme Komise během lhůty pro provedení této směrnice následující opatření, aby usnadnila její provedení do vnitrostátního práva:

– pořádání setkání s odborníky z členských států, kteří jsou pověřeni provedením různých částí směrnice do vnitrostátního práva, s cílem projednat, jak je provést, a vyřešit pochybnosti, a to buď v rámci společné akce pro obnovitelné zdroje energie

(CA-RES), společné akce pro energetickou náročnost budov (CA-EPBD) a společné akce pro energetickou účinnost (CA-EED) nebo ve formátu výboru,

– zajištění dostupnosti dvoustranných setkání a telekonferencí s členskými státy v případě konkrétní otázky týkající se provedení směrnice do vnitrostátního práva.

Po uplynutí lhůt pro provedení Komise vykoná komplexní posouzení toho, zda členské státy směrnici provedly úplně a správně.

Nařízení (EU) 2018/1999 o správě energetické unie a opatření v oblasti klimatu zavedlo integrovaný rámec pro plánování, monitorování a podávání zpráv v oblasti energetiky a klimatu za účelem sledování pokroku při plnění cílů v oblasti klimatu a energetiky v souladu s požadavky na transparentnost stanovenými v Pařížské dohodě. Členské státy měly Komisi do konce roku 2019 předložit integrované vnitrostátní plány v oblasti energetiky a klimatu pokrývající pět rozměrů energetické unie na období 2021–2030. Od roku 2023 musí členské státy každé dva roky podávat zprávu o pokroku dosaženém při provádění plánů a navíc musí Komisi do 30. června 2023 oznámit své návrhy aktualizací plánů, přičemž konečná aktualizace má být provedena do 30. června 2024. Tento návrh nevytvoří nový systém plánování a podávání zpráv, ale bude podléhat stávajícímu rámci pro plánování a podávání zpráv podle nařízení (EU) 2018/1999. Budoucí revize nařízení o správě by umožnila konsolidaci těchto požadavků na podávání zpráv.

• **Informativní dokumenty (u směrnic)**

V návaznosti na rozsudek Evropského soudního dvora ve věci Komise v. Belgie (věc C-543/17) musí členské státy připojovat svá oznámení o vnitrostátních prováděcích opatřeních s dostatečně jasnými a přesnými informacemi a uvést, která ustanovení vnitrostátního práva provádějí která ustanovení směrnice. To musí být stanoveno pro každou povinnost, nikoli pouze na „úrovni článků“. Pokud by členské státy tuto povinnost splnily, nemusely by v zásadě Komisi zasílat další informativní dokumenty o provedení směrnice.

• **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Hlavní ustanovení, která podstatně mění směrnici (EU) 2018/2001, směrnici 2012/27/EU a směrnici 2010/31/EU nebo přidávají nové prvky, jsou tato:

Ustanovení čl. 1 odst. 1 doplňuje do článku 2 směrnice (EU) 2018/2001 novou definici s cílem vymezit pojem „vhodná oblast pro obnovitelné zdroje energie“.

Ustanovení čl. 1 odst. 2 mění čl. 3 odst. 1 směrnice (EU) 2018/2001 zvýšením cíle Unie v oblasti energie z obnovitelných zdrojů na 45 %. Tento článek nahrazuje změnu čl. 3 odst. 1 směrnice (EU) 2018/2001 obsaženou v návrhu na změnu směrnice (EU) 2018/2001 přijatém dne 14. července 2021[11].

Ustanovením čl. 1 odst. 3 se do článku 15 vkládá nový odstavec 2a, který obsahuje požadavek, aby členské státy podporovaly testování nových technologií v oblasti energie z obnovitelných zdrojů při uplatňování vhodných záruk.

Ustanovením čl. 1 odst. 4 se vkládá nový článek 15b o povinnosti členských států určit pozemní a mořské oblasti nezbytné pro instalaci zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů za účelem splnění svých vnitrostátních příspěvků k cíli v oblasti energie z obnovitelných zdrojů pro rok 2030.

[11] COM(2021) 557.

Ustanovením čl. 1 odst. 5 se vkládá nový článek 15c o povinnosti členských států přijmout plán nebo plány určující „vhodné oblasti pro obnovitelné zdroje energie“, což jsou zvláště vhodné oblasti pro zavedení výroby energie z obnovitelných zdrojů.

Ustanovení čl. 1 odst. 6 nahrazuje článek 16 směrnice (EU) 2018/2001, přičemž rozšiřuje oblast působnosti povolovacího řízení, ujasňuje zahájení povolovacího řízení a požaduje nejrychlejší správní a soudní řízení, která jsou k dispozici pro opravné prostředky v souvislosti se žádostmi na projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů.

Ustanovením čl. 1 odst. 7 se vkládá nový článek 16a, který upravuje povolovací řízení ve vhodných oblastech pro obnovitelné zdroje energie.

Ustanovením čl. 1 odst. 8 se vkládá nový článek 16b, který upravuje povolovací řízení mimo vhodné oblasti pro obnovitelné zdroje energie.

Ustanovením čl. 1 odst. 9 se vkládá nový článek 16c, který upravuje povolovací řízení pro instalaci zařízení na výrobu solární energie do umělých staveb.

Ustanovením čl. 1 odst. 10 se vkládá nový článek 16d, který má zajistit, aby zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, jejich připojení k distribuční soustavě, samotná související distribuční soustava nebo skladovací zařízení byla pro konkrétní účely považována za zařízení převažujícího veřejného zájmu.

Článkem 2 se do směrnice 2010/31/EU vkládá nový článek 9a o povinnosti členských států zajistit, aby nové budovy byly připraveny na výrobu solární energie, a instalovat na budovy zařízení na výrobu solární energie. Tento nový článek 9a by měl být zohledněn v přepracovaném znění směrnice 2010/31/EU, k němuž Komise předložila návrh dne 15. prosince 2021[12].

Článek 3 mění článek 3 směrnice 2012/27/EU s cílem zvýšit cíl Unie v oblasti energetické účinnosti. Tato změna by měla nahradit změnu obsaženou v čl. 4 odst. 1 přepracovaného znění směrnice 2012/27/EU, k němuž Komise předložila návrh dne 4. července 2021[13].

Článek 4 se týká provedení ve vnitrostátním právu.

Článek 5 se týká vstupu v platnost.

Článek 6 se týká určení.

[12] COM(2021) 802.
[13] COM(2021) 558.

2022/0160 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterou se mění směrnice (EU) 2018/2001 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů, směrnice 2010/31/EU o energetické náročnosti budov a směrnice 2012/27/EU o energetické účinnosti

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 a čl. 194 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru[14],

s ohledem na stanovisko Výboru regionů[15],

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V souvislosti se Zelenou dohodou pro Evropu[16] stanovilo nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119[17] cíl, aby se Unie do roku 2050 stala klimaticky neutrální, jakož i cíl snížit do roku 2030 emise skleníkových plynů o 55 %. To vyžaduje transformaci energetiky a podstatně vyšší podíl obnovitelných zdrojů energie v integrovaném energetickém systému.

(2) Vzhledem k tomu, že odvětví energetiky dnes přispívá více než 75 % celkových emisí skleníkových plynů v Unii, hraje energie z obnovitelných zdrojů při plnění těchto cílů zásadní úlohu. Snížením těchto emisí skleníkových plynů přispívá energie z obnovitelných zdrojů rovněž k řešení problémů souvisejících s životním prostředím, jako je úbytek biologické rozmanitosti, a ke snižování znečištění v souladu s cíli akčního plánu pro nulové znečištění.

(3) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001[18] stanoví závazný cíl Unie dosáhnout do roku 2030 podílu energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie Unie ve výši minimálně 32 %. Podle plánu pro dosažení cíle v oblasti

---

14 Úř. věst. C , , s. .

15 Úř. věst. C , , s. .

16 Sdělení Komise COM/2019/640 final, Zelená dohoda pro Evropu.

17 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ze dne 30. června 2021, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (ES) č. 401/2009 a nařízení (EU) 2018/1999 („evropský právní rámec pro klima“), Úř. věst. L 243, 9.7.2021, s. 1).

18 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 82).

klimatu[19] by se podíl energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie musel do roku 2030 zvýšit na 40 %, aby bylo dosaženo cíle Unie v oblasti snižování emisí skleníkových plynů[20]. V této souvislosti Komise v červenci 2021 navrhla v rámci balíčku, kterým se plní Zelená dohoda pro Evropu, zdvojnásobit podíl energie z obnovitelných zdrojů ve skladbě zdrojů energie v roce 2030 ve srovnání s rokem 2020 a dosáhnout alespoň 40 %. Plán učinit EU nezávislou na ruských fosilních palivech dlouho před koncem tohoto desetiletí nastínilo sdělení REPowerEU[21]. V tomto sdělení se předpokládá, že do roku 2030 bude upřednostňována větrná a solární energie a zvýší se průměrná míra zavádění i další kapacita v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, aby bylo možné rozšířit výrobu zeleného vodíku. Ve sdělení Komise rovněž vyzvala spolunormotvůrce, aby pro energii z obnovitelných zdrojů zvážili vyšší nebo dřívější cíl. V této souvislosti je vhodné zvýšit cíl Unie v oblasti energie z obnovitelných zdrojů až na 45 %, aby výrazně vzrostlo současné tempo zavádění energie z obnovitelných zdrojů, čímž se urychlí postupné ukončování závislosti EU zvýšením dostupnosti cenově dostupné, bezpečné a udržitelné energie v Unii.

(4) Jednou z hlavních překážek pro investice do obnovitelných zdrojů energie a související infrastruktury jsou zdlouhavé správní postupy. Mezi tyto překážky patří složitost platných pravidel pro výběr lokalit a správní povolení pro projekty, složitost a doba trvání posouzení dopadů projektů na životní prostředí, problémy s připojením k distribuční soustavě, omezení týkající se úpravy technologických specifikací během povolovacího řízení nebo personální otázky orgánů udělujících povolení či provozovatelů distribuční soustavy. Aby se urychlilo zavádění projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, je nezbytné přijmout pravidla, která by zjednodušila a zkrátila povolovací řízení.

(5) Směrnice (EU) 2018/2001 zefektivňuje požadavky na zjednodušení správních postupů pro povolování zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů tím, že zavádí pravidla týkající se organizace a maximální doby trvání administrativní části povolovacího řízení pro projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, zahrnující všechna příslušná povolení k výstavbě, modernizaci a provozu zařízení a pro jejich připojení k distribuční soustavě.

(6) Aby se zajistilo, že Unie dosáhne svých ambiciózních cílů v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 a cíle klimatické neutrality do roku 2050, je nezbytné další koordinované a harmonizované zjednodušení a zkrácení správního řízení pro udělování povolení, přičemž je třeba zohlednit zásadu „neškodit“ obsaženou v Zelené dohodě pro Evropu. Zavedení kratších a jasně vymezených lhůt pro rozhodnutí, která mají přijmout orgány příslušné pro vydávání povolení pro zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů na základě úplné žádosti, urychlí zavádění projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů. Je však vhodné rozlišovat mezi projekty v oblastech, které jsou obzvláště vhodné pro zavádění projektů týkajících se energie z obnovitelných zdrojů, u nichž mohou být lhůty obzvláště zjednodušeny (vhodné oblasti pro obnovitelné zdroje energie), a projekty nacházejícími se mimo tyto oblasti.

---

19 Sdělení Komise COM(2020) 562 final ze dne 17. září 2020, Zvýšení cílů Evropy v oblasti klimatu do roku 2030: Investice do klimaticky neutrální budoucnosti ve prospěch našich občanů.

20 Bod 3 sdělení Komise COM(2020) 562.

21 REPowerEU: Společná evropská akce pro cenově dostupnější, bezpečnější a udržitelnější energii, COM(2022) 108 final („sdělení REPowerEU“).

(7) Některé z nejběžnějších problémů, jimž čelí předkladatelé projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, se týkají postupů zavedených na vnitrostátní nebo regionální úrovni pro posouzení dopadu navrhovaných projektů na životní prostředí. Je proto vhodné zjednodušit některé environmentální aspekty povolovacího řízení a postupů pro projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů.

(8) Rychlejší zavádění projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů by mohlo být podpořeno strategickým plánováním prováděným členskými státy. Členské státy by měly určit pozemní a mořské oblasti nezbytné pro instalaci zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů za účelem splnění svých vnitrostátních příspěvků k revidovanému cíli v oblasti energie z obnovitelných zdrojů pro rok 2030 stanovenému v čl. 3 odst. 1 směrnice (EU) 2018/2001. Tyto oblasti by měly odrážet odhadované trajektorie a celkovou plánovanou instalovanou kapacitu a měly by být určeny pomocí technologií pro energii z obnovitelných zdrojů stanovených v aktualizovaných vnitrostátních plánech členských států v oblasti energetiky a klimatu podle článku 14 nařízení (EU) 2018/1999. Při určování požadovaných pozemních a mořských oblastí by se měly zohlednit dostupnost obnovitelných zdrojů energie a potenciál, který různé pozemní a mořské oblasti nabízejí pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů za použití různých technologií, předpokládaná celková poptávka po energii a poptávka v různých regionech daného členského státu a dostupnost příslušné síťové infrastruktury, skladování a další nástroje flexibility s ohledem na kapacitu potřebnou k obsloužení rostoucího množství energie z obnovitelných zdrojů.

(9) Členské státy by měly jako vhodné oblasti pro obnovitelné zdroje energie určit takové oblasti, které jsou obzvláště vhodné pro rozvoj projektů souvisejících se získáváním energie z obnovitelných zdrojů, přičemž by měly rozlišovat mezi různými technologiemi, a ve kterých se neočekává, že zavedení konkrétního druhu obnovitelného zdroje energie bude mít významný dopad na životní prostředí. Při určování vhodných oblastí pro obnovitelné zdroje energie by se členské státy měly v co největší možné míře vyhnout chráněným územím a vzít v úvahu plány obnovy. Členské státy mohou určit vhodné oblasti pro obnovitelné zdroje energie speciálně pro jeden nebo více typů konkrétních zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů a měly by uvést druh nebo druhy energie z obnovitelných zdrojů, které jsou vhodné k výrobě v jednotlivých vhodných oblastech pro obnovitelné zdroje energie.

(10) Směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES[22] bylo zavedeno posuzování vlivů na životní prostředí jako důležitý nástroj pro zahrnutí úvah o životním prostředí do přípravy a přijímání plánů a programů. Za účelem určení vhodných oblastí pro obnovitelné zdroje energie by členské státy měly vypracovat plán nebo plány, jež by vedle určení oblastí zahrnovaly platná pravidla a zmírňující opatření pro projekty, které se v jednotlivých oblastech nacházejí. Členské státy mohou vypracovat buď jediný plán pro všechny vhodné oblasti pro obnovitelné zdroje energie a technologie, nebo plány pro konkrétní technologie, v nichž bude určena jedna nebo více vhodných oblastí pro obnovitelné zdroje energie. Každý plán by měl podléhat posouzení vlivů na životní prostředí provedenému v souladu s podmínkami stanovenými ve směrnici 2001/42/ES s cílem posoudit dopady jednotlivých technologií obnovitelných zdrojů na příslušné oblasti určené v tomto plánu. Posouzení vlivů na životní prostředí v souladu se směrnicí 2001/42/ES za tímto účelem by členským státům umožnilo zaujmout integrovanější a účinnější přístup k plánování a zohlednit environmentální aspekty v

[22] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí.

rané fázi procesu plánování na strategické úrovni. To by přispělo k rychlejšímu a efektivnějšímu zavádění různých obnovitelných zdrojů energie a zároveň by minimalizovalo negativní dopady těchto projektů na životní prostředí.

(11) Po přijetí plánu nebo plánů vymezujících vhodné oblasti pro obnovitelné zdroje energie by měly členské státy sledovat významné vlivy provádění těchto plánů a programů na životní prostředí, aby mimo jiné v rané fázi identifikovaly nepředvídané nepříznivé účinky a byly schopny přijmout vhodná nápravná opatření v souladu se směrnicí 2001/42/ES.

(12) V příslušných případech zůstávají použitelná ustanovení Úmluvy Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK OSN) o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí[23] („Aarhuská úmluva“) o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, zejména ustanovení o účasti veřejnosti a přístupu k právní ochraně.

(13) Určení vhodných oblastí pro obnovitelné zdroje energie by mělo zajistit, aby výroba energie z obnovitelných zdrojů v těchto oblastech spolu se stávajícími zařízeními na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, budoucími zařízeními na výrobu energie z obnovitelných zdrojů mimo tyto oblasti a mechanismy spolupráce postačovala k dosažení příspěvku členských států k cíli Unie v oblasti energie z obnovitelných zdrojů stanovenému v čl. 3 odst. 1 směrnice (EU) 2018/2001.

(14) Ve stanovených vhodných oblastech pro obnovitelné zdroje energie by se na projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, které jsou v souladu s pravidly a opatřeními uvedenými v plánu nebo plánech vypracovaných členskými státy, měla vztahovat domněnka, že nemají významný vliv na životní prostředí. Proto by měla existovat výjimka z povinnosti provést zvláštní posouzení dopadů na životní prostředí na úrovni projektu ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU[24], s výjimkou projektů, které by mohly mít významný vliv na životní prostředí v jiném členském státě, nebo pokud o to požádá členský stát, který by mohl být významně zasažen. Pro členské státy, jejichž projekt by mohl mít významný přeshraniční dopad v zemi mimo EU, by měly platit povinnosti vyplývající z Úmluvy EHK OSN o posuzování vlivů na životní prostředí přesahujících hranice států ze dne 25. února 1991 podepsané v Espoo.

(15) Stanovení vhodných oblastí pro obnovitelné zdroje energie by mělo umožnit, aby zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, jejich připojení k distribuční soustavě, jakož i společně umístěná zařízení pro skladování energie nacházející se v těchto oblastech mohla těžit z předvídatelnosti a zjednodušených správních postupů. Zejména projekty, které se nacházejí ve vhodných oblastech pro obnovitelné zdroje energie, by měly využívat zrychlené správní postupy, včetně tichého souhlasu v případě, že příslušný orgán nezareaguje na správní úkon ve stanovené lhůtě , pokud daný projekt nepodléhá posouzení vlivů na životní prostředí. Těmto projektům by měly být rovněž poskytnuty jasně vymezené lhůty a právní jistota, pokud jde o očekávaný výsledek řízení. Po podání žádosti o schválení projektu ve vhodné oblasti

---

[23] Rozhodnutí Rady 2005/370/ES ze dne 17. února 2005 o uzavření Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 124, 17.5.2005, s. 1).

[24] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí.

pro obnovitelné zdroje energie by měly členské státy tyto žádosti rychle prověřit s cílem zjistit, zda je vysoce pravděpodobné, že některý z těchto projektů povede k významným nepředvídaným nepříznivým vlivům s ohledem na ekologickou citlivost geografické oblasti, v níž se nacházejí, které nebyly zjištěny během posuzování vlivů plánu nebo plánů vymezujících vhodné oblasti pro obnovitelné zdroje energie na životní prostředí prováděného v souladu se směrnicí 2001/42/ES. Všechny projekty, které se nacházejí ve vhodných oblastech pro obnovitelné zdroje energie, by měly být po tomto procesu prověřování považovány za schválené. Pouze pokud mají členské státy jasné důkazy o tom, že určitý projekt může s vysokou pravděpodobností vést k významným nepředvídaným nepříznivým vlivům, měly by členské státy po odůvodnění takového rozhodnutí tento projekt podrobit posouzení vlivů na životní prostředí v souladu se směrnicí 2011/92/ES a případně se směrnicí 92/43/EHS[25]. Vzhledem k potřebě urychlit zavádění obnovitelných zdrojů energie by toto posouzení mělo být provedeno do šesti měsíců.

(16) S ohledem na potřebu urychlit zavádění obnovitelných zdrojů energie by stanovení vhodných oblastí pro obnovitelné zdroje energie nemělo bránit probíhajícímu ani budoucímu zavádění projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů ve všech oblastech, které jsou k dispozici pro zavádění energie z obnovitelných zdrojů. Tyto projekty by měly i nadále podléhat povinnosti zvláštního posouzení dopadů na životní prostředí v souladu se směrnicí 2001/92/EU a měly by na ně být uplatněny postupy stanovené pro projekty týkající se energie z obnovitelných zdrojů nacházející se mimo vhodné oblasti pro obnovitelné zdroje energie. Aby se urychlilo udělování povolení v rozsahu nezbytném pro dosažení cíle v oblasti energie z obnovitelných zdrojů stanoveného ve směrnici (EU) 2018/2001, měly by být zjednodušeny a zefektivněny i postupy vztahující se na projekty mimo vhodné oblasti pro obnovitelné zdroje energie zavedením jasně vymezených maximálních lhůt pro všechny fáze řízení, včetně zvláštního posouzení vlivu na životní prostředí jednotlivých projektů.

(17) Omezení při využívání pevniny a moří pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů mohou být zmírněna vícenásobným využitím prostoru a jiným využitím půdy a moří (jako je produkce potravin nebo ochrana přírody nebo obnova). V této souvislosti je důležitým nástrojem k určení a řízení synergií pro využívání půdy a moří v rané fázi územní plánování. Členské státy by měly prozkoumat, umožnit a upřednostnit vícenásobné využití oblastí určených v důsledku přijatých opatření územního plánování.

(18) Výstavba a provoz zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů může vést k příležitostnému usmrcování nebo vyrušování ptáků a jiných druhů chráněných podle směrnice 92/43/EHS nebo směrnice 2009/147/ES[26]. Takové usmrcování nebo vyrušování by však nebylo považováno za úmyslné ve smyslu těchto směrnic, pokud projekt přijal během své výstavby a provozu vhodná zmírňující opatření k zabránění srážkám nebo vyrušování a pokud provádí řádné monitorování za účelem posouzení účinnosti těchto opatření a na základě shromážděných informací přijme další opatření nezbytná k zajištění toho, aby nedošlo k významnému negativnímu dopadu na populaci dotčených druhů.

---

[25] Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, 22.7.1992).

[26] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně volně žijících ptáků (Úř. věst. L 20, 26.1.2010, s. 7).

(19) Kromě instalace nových zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů má významný potenciál přispět k dosažení cílů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů také modernizace stávajících zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů. Vzhledem k tomu, že stávající zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů jsou obvykle instalována v lokalitách s významným potenciálem obnovitelných zdrojů energie, může modernizace zajistit další využívání těchto lokalit a zároveň snížit potřebu určovat nové lokality pro projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů. Modernizace má i další výhody, například již existuje připojení k distribuční soustavě, je pravděpodobná vyšší míra přijetí ze strany veřejnosti a jsou již známé dopady na životní prostředí. Modernizace projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů vyžaduje změny nebo rozšíření stávajících projektů v různém rozsahu. Povolovací řízení, včetně posouzení vlivů na životní prostředí a prověřování, by se mělo v případě modernizace projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů omezit na možné dopady vyplývající ze změny nebo rozšíření oproti původnímu projektu.

(20) Zjednodušené povolovací řízení pro modernizaci zavádí směrnice (EU) 2018/2001. Aby bylo možné reagovat na rostoucí potřebu modernizace stávajících zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů a plně využít výhod, které tato modernizace nabízí, je vhodné zavést ještě kratší řízení pro modernizaci zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů umístěných ve vhodných oblastech pro obnovitelné zdroje energie, včetně kratšího procesu prověřování. Pokud jde o modernizaci stávajících zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů umístěných mimo vhodné oblasti pro obnovitelné zdroje energie, měly by členské státy zajistit zjednodušené a rychlé povolovací řízení, které by nemělo trvat déle než jeden rok, přičemž by měla být zohledněna zásada „neškodit“ zakotvená v Zelené dohodě pro Evropu.

(21) Instalace solárních zařízení spolu se souvisejícím společně umístěným skladováním a připojením k distribuční soustavě do stávajících nebo budoucích staveb vytvořených pro jiné účely než výrobu solární energie, jako jsou střechy, parkoviště, silnice a železnice, s výjimkou umělých vodních ploch, obvykle nevyvolává obavy spojené s konkurenčním využitím prostoru nebo dopadem na životní prostředí. Pro takto instalovaná zařízení lze využít zkrácené povolovací řízení.

(22) Obnovitelné zdroje energie mají zásadní význam pro boj proti změně klimatu, snížení cen energie, snížení závislosti Unie na fosilních palivech a zajištění bezpečnosti dodávek do Unie. Pro účely příslušných právních předpisů Unie v oblasti životního prostředí by členské státy měly při nezbytném individuálním posuzování zjišťujícím, zda zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, jeho připojení k distribuční soustavě, samotná související distribuční soustava nebo skladovací zařízení mají v konkrétním případě převažující veřejný zájem, považovat tato zařízení a jejich související infrastrukturu za zařízení převažujícího veřejného zájmu a za zařízení sloužící veřejnému zdraví a bezpečnosti, s výjimkou případů, kdy existují jasné důkazy o tom, že tyto projekty mají závažný nepříznivý vliv na životní prostředí, který nelze zmírnit ani kompenzovat. Pokud by se taková zařízení považovala za zařízení převažujícího veřejného zájmu sloužící veřejnému zdraví a bezpečnosti, umožnilo by to zjednodušené posuzování takových projektů.

(23) V zájmu zajištění plynulého a účinného provádění ustanovení této směrnice podporuje Komise členské státy prostřednictvím nástroje pro technickou podporu[27], který

[27] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/240 ze dne 10. února 2021, kterým se zřizuje Nástroj pro technickou podporu.

poskytuje individuálně přizpůsobené technické odborné znalosti pro navrhování a provádění reforem, včetně těch, které zvyšují využívání energie z obnovitelných zdrojů, podporují lepší integraci energetického systému, určují konkrétní oblasti zvláště vhodné pro instalaci zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů a zjednodušují rámec pro schvalování a povolovací řízení pro zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů. Technická podpora například zahrnuje posílení správní kapacity, harmonizaci legislativních rámců a sdílení příslušných osvědčených postupů.

(24) Směrnice (EU) 2018/2001 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.

(25) Je naléhavě zapotřebí snížit závislost budov na fosilních palivech a urychlit úsilí o dekarbonizaci a elektrifikaci jejich spotřeby energie. Aby bylo možné později nákladově efektivně instalovat solární technologie, měly by být všechny nové budovy „připraveny na výrobu solární energie“, tj. měly by být navrženy tak, aby optimalizovaly potenciál pro výrobu solární energie na základě slunečního záření v dané lokalitě, a umožnily tak plodnou instalaci solárních technologií bez nákladných stavebních zásahů. Kromě toho by členské státy měly zajistit zavádění vhodných zařízení na výrobu solární energie na nových obytných i jiných než obytných budovách a na stávajících jiných než obytných budovách. Rozsáhlé zavádění solární energie na budovy by významně přispělo k účinnější ochraně spotřebitelů před rostoucími a kolísavými cenami fosilních paliv, snížilo by vystavení zranitelných občanů vysokým nákladům na energii a vedlo by k širším hospodářským a společenským přínosům a přínosům pro životní prostředí. V zájmu účinného využití potenciálu zařízení na výrobu solární energie na budovách by členské státy měly definovat kritéria pro zavádění zařízení na výrobu solární energie na budovách a možné výjimky z jejich zavádění v souladu s vyhodnoceným technickým a ekonomickým potenciálem zařízení na výrobu solární energie a charakteristikami budov, na něž se tato povinnost vztahuje.

(26) Směrnice 2010/31/EU by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.

(27) Energetická účinnost je klíčovou oblastí činnosti, bez níž nelze dosáhnout nezávislosti na fosilních palivech, dovozu energie z Ruska a úplné dekarbonizace hospodářství Unie. Potřeba využít nákladově efektivních možností úspor energie vedla ke stávající politice Unie v oblasti energetické účinnosti. V prosinci 2018 byl do balíčku opatření nazvaného Čistá energie pro všechny Evropany zařazen nový hlavní cíl Unie v oblasti energetické účinnosti pro rok 2030 ve výši alespoň 32,5 % (ve srovnání s předpokládanou spotřebou energie v roce 2030). V zájmu zvýšení nezávislosti a odolnosti a splnění vyššího cíle v oblasti klimatu by mělo na základě projekcí referenčního scénáře z roku 2007 pro rok 2030 zvyšování energetické účinnosti zintenzivnit a dosáhnout alespoň 39 % u koncové energie a 41,5 % u primární energie.

(28) Změna metodiky Eurostatu pro výpočet energetické bilance a zlepšení následných modelovacích projekcí však vyžadují změnu výchozích hodnot. Při použití stejného přístupu k vymezení cíle, tj. jeho srovnání s budoucími základními projekcemi, by tedy měl být cíl Unie v oblasti energetické účinnosti pro rok 2030 stanoven ve srovnání s projekcemi referenčního scénáře z roku 2020 pro rok 2030, které odrážejí vnitrostátní příspěvky z vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu. V důsledku aktualizace uvedených výchozích hodnot bude muset Unie dále zvýšit svůj cíl v oblasti energetické účinnosti v roce 2030 alespoň o 13 % ve srovnání s mírou úsilí podle referenčního scénáře pro rok 2020. Nový způsob vyjádření výše cílů Unie nemá vliv na skutečnou míru potřebného úsilí.

(29) Směrnice 2012/27/EU by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.

(30) Jelikož cíle této směrnice, totiž snížení emisí skleníkových plynů, energetické závislosti a cen energie, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej z důvodu rozsahu působnosti této směrnice může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení daného cíle.

(31) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise o informativních dokumentech[28] ze dne 28. září 2011 zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o prováděcích opatřeních o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních prováděcích nástrojů. Pokud jde o tuto směrnici, považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné, zejména v návaznosti na rozsudek Evropského soudního dvora ve věci Komise v. Belgie[29] (věc C-543/17),

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice (EU) 2018/2001

Směrnice (EU) 2018/2001 se mění takto:

1) v článku 2 se doplňuje nový bod, které zní:

9a) „vhodnou oblastí pro obnovitelné zdroje energie“ se rozumí konkrétní místo, ať už na pevnině nebo na moři, které bylo členským státem označeno za zvláště vhodné pro instalaci zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, s výjimkou spalovacích zařízení na biomasu;“

2) v článku 3 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy společně zajistí, aby podíl energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie Unie dosáhl v roce 2030 nejméně 45 %.“;

3) v článku 15 se vkládá nový odstavec 2a, který zní:

„2a. Členské státy podporují testování nových technologií v oblasti energie z obnovitelných zdrojů v pilotních projektech v reálném prostředí na omezenou dobu, v souladu s platnými právními předpisy EU a spolu s vhodnými zárukami, které pod dohledem příslušného orgánu zajistí bezpečný provoz elektroenergetické soustavy a zabrání nepřiměřeným dopadům na fungování vnitřního trhu.“;

4) vkládá se nový článek 15b, který zní:

[28] Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

[29] Rozsudek Soudního dvora ze dne 8. července 2019, Komise v. Belgie, C-543/17, ECLI: EU: C:2019:573.

„Článek 15b

Mapování oblastí nezbytných pro vnitrostátní příspěvky k cíli v oblasti obnovitelných zdrojů energie do roku 2030

1) Do [1 roku od vstupu v platnost] určí členské státy pozemní a mořské oblasti nezbytné pro instalaci zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, které jsou vyžadovány pro splnění jejich vnitrostátních příspěvků k cíli v oblasti energie z obnovitelných zdrojů pro rok 2030 v souladu s článkem 3 této směrnice. Tyto oblasti musí odpovídat odhadovaným trajektoriím a celkové plánované instalované kapacitě technologií pro energii z obnovitelných zdrojů stanovené ve vnitrostátních plánech členských států v oblasti energetiky a klimatu aktualizovaných podle článku 14 nařízení (EU) 2018/1999.

2) Členské státy při určování oblastí uvedených v odstavci 1 zohlední:

   a) dostupnost obnovitelných zdrojů energie a potenciál pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů u různých technologií na pevnině a na moři;

   b) předpokládanou poptávku po energii;

   c) dostupnost příslušné síťové infrastruktury, skladování a dalších nástrojů flexibility nebo potenciálu k vytvoření takové síťové infrastruktury a skladování.

3) Členské státy upřednostní vícenásobné využití oblastí určených na základě povinnosti uvedené v odstavci 1.“;

5) vkládá se nový článek 15c, který zní:

„Článek 15c

Vhodné oblasti pro obnovitelné zdroje energie

1) Do [2 let od vstupu v platnost] přijmou členské státy plán nebo plány vymezující v oblastech uvedených v čl. 15b odst. 1 vhodné oblasti pro obnovitelné zdroje energie pro jeden nebo více druhů obnovitelných zdrojů energie. V tomto plánu nebo plánech členské státy:

   a) určí dostatečně homogenní pevninské a mořské oblasti, v nichž se neočekává, že zavedení určitého druhu nebo druhů energie z obnovitelných zdrojů bude mít vzhledem ke zvláštnostem vybraného území významný dopad na životní prostředí. Přitom členské státy:

      - upřednostní umělé a zastavěné plochy, jako jsou střechy, plochy dopravní infrastruktury, parkoviště, skládky, průmyslové areály, doly, umělé vnitrozemské vodní útvary, jezera nebo nádrže a případně městské čistírny odpadních vod a znehodnocenou půdu, která není využívána pro zemědělství,

      - vyloučí lokality sítě Natura 2000 a přírodní parky a rezervace, oblasti zmapovaných migračních tras ptáků, jakož i další oblasti stanovené na základě map citlivosti a nástrojů uvedených v následujícím bodě, s výjimkou umělých a zastavěných ploch nacházejících se v těchto oblastech, jako jsou střechy, parkoviště nebo dopravní infrastruktura,

      - použijí všechny vhodné nástroje a datové soubory k určení oblastí, v nichž by zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů

neměla významný dopad na životní prostředí, včetně mapování citlivosti volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin;

b) stanoví přiměřená pravidla pro určené vhodné oblasti pro obnovitelné zdroje energie, včetně zmírňujících opatření, která mají být přijata pro instalaci zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, společně umístěných zařízení pro skladování energie, jakož i zařízení nezbytných pro jejich připojení k distribuční soustavě, aby se zabránilo negativním dopadům na životní prostředí, které mohou nastat, nebo pokud to není možné, aby se tyto dopady výrazně omezily. Členské státy případně zajistí, aby byla použita vhodná zmírňující opatření s cílem zabránit situacím popsaným v čl. 6 odst. 2 a čl. 12 odst. 1 směrnice 92/43/EHS, článku 5 směrnice 2009/147/EHS a čl. 4 odst. 1 písm. a) bodech i) a ii) směrnice 2000/60/ES. Tato pravidla se zaměří na specifika jednotlivých určených vhodných oblastí pro obnovitelné zdroje energie a technologie nebo technologií týkajících se energie z obnovitelných zdrojů, které mají být v jednotlivých oblastech zavedeny, a na zjištěné dopady na životní prostředí. Dodržování těchto pravidel a provádění vhodných zmírňujících opatření jednotlivými projekty povede k předpokladu, že projekty neporušují uvedená ustanovení, aniž by bylo dotčeno ustanovení čl. 16a odst. 4 a 5. Pokud nová zmírňující opatření, která mají co nejvíce zabránit usmrcování nebo vyrušování druhů chráněných podle směrnice Rady 92/43/EHS a směrnice 2009/147/EHS nebo jakémukoli jinému dopadu na životní prostředí, nebyla z hlediska jejich účinnosti široce testována, mohou členské státy povolit jejich použití pro jeden nebo více pilotních projektů po omezenou dobu za předpokladu, že je účinnost těchto opatření pečlivě sledována a že jsou okamžitě přijata vhodná opatření, pokud se ukáže, že nejsou účinná.

Členské státy v plánu vysvětlí posouzení provedené za účelem určení jednotlivých vhodných oblastí pro obnovitelné zdroje energie na základě kritérií stanovených pod písmenem a) a určení vhodných zmírňujících opatření.

2) Před přijetím podléhá plán nebo plány vymezující vhodné oblasti pro obnovitelné zdroje energie posouzení vlivů na životní prostředí provedenému v souladu s podmínkami stanovenými ve směrnici 2001/42/ES, případně pokud plán zahrnuje umělé a zastavěné plochy nacházející se v lokalitách sítě Natura 2000, které by mohly mít na tyto lokality významný dopad, odpovídajícímu posouzení v souladu s čl. 6 odst. 3 směrnice 92/43/EHS.

3) Plán nebo plány vymezující vhodné oblasti pro obnovitelné zdroje energie se zveřejňují a pravidelně se přezkoumávají alespoň v souvislosti s aktualizací vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu podle článku 14 nařízení (EU) 2018/1999.“;

6) článek 16 se nahrazuje tímto:

„Článek 16
Organizace a hlavní zásady povolovacího řízení

1) Povolovací řízení zahrnuje všechna příslušná správní povolení k výstavbě, modernizaci a provozu zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, společně umístěných zařízení pro skladování energie, jakož i zařízení nezbytných pro jejich připojení k distribuční soustavě, včetně povolení k

připojení k distribuční soustavě a posouzení vlivů na životní prostředí, je-li to vyžadováno. Povolovací řízení zahrnuje všechny úkony od ověření platnosti žádosti v souladu s odstavcem 2 až po oznámení konečného rozhodnutí o výsledku řízení příslušným orgánem nebo orgány.

2) Příslušný orgán ověří platnost žádosti nejpozději do čtrnácti dnů od jejího obdržení v případě zařízení umístěných ve vhodných oblastech pro obnovitelné zdroje energie a do jednoho měsíce v případě zařízení umístěných mimo tyto oblasti, nebo pokud zhotovitel nezaslal všechny informace potřebné ke zpracování žádosti, příslušný orgán jej požádá, aby předložil úplnou žádost do čtrnácti dnů od obdržení tohoto požadavku. Pokud zhotovitel v této lhůtě úplnou žádost nepředloží, může příslušný orgán žádost písemně zamítnout. V případě zamítnutí příslušný orgán své rozhodnutí odůvodní. Zhotovitel může kdykoli po tomto zamítnutí podat žádost znovu. Datum potvrzení platnosti žádosti příslušným orgánem slouží jako zahájení povolovacího řízení.

3) Členské státy zřídí nebo určí jedno nebo více kontaktních míst. Tato kontaktní místa na žádost žadatele poskytnou poradenství a usnadní celé řízení o žádosti o správní povolení a udělení tohoto povolení. Žadatel nebude muset během celého řízení kontaktovat více než jedno kontaktní místo. Kontaktní místo žadatele transparentním způsobem provede řízením o žádosti o udělení správního povolení, včetně úkonů týkajících se životního prostředí, až do vydání jednoho nebo několika rozhodnutí příslušnými orgány na konci řízení, poskytne mu veškeré nezbytné informace a popřípadě zapojí další správní orgány. Kontaktní místo zajistí dodržení lhůt pro povolovací řízení stanovených v této směrnici. Žadatelé mohou předložit příslušné dokumenty v digitální podobě. Do [2 let po vstupu v platnost] členské státy zajistí, aby všechny postupy byly prováděny v elektronické podobě.

4) Kontaktní místo zpřístupní manuál postupů pro zhotovitele zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů a poskytne tyto informace rovněž na internetu, přičemž se zvlášť věnuje rovněž malým projektům a projektům samospotřebitelů elektřiny z obnovitelných zdrojů. Informace na internetu žadatele rovněž informují o kontaktním místě relevantním pro jeho žádost. Pokud má členský stát více než jedno kontaktní místo, uvede informace zveřejněná na internetu kontaktní místo, které je pro žádost daného žadatele relevantní.

5) Členské státy zajistí, aby žadatelé měli přístup k jednoduchým řízením pro řešení sporů týkajících se povolovacího řízení a vydávání povolení k výstavbě a provozování zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, včetně případných mechanismů alternativního řešení sporů.

6) Lhůty stanovené v článcích 16a, 16b a 16c se použijí, aniž jsou dotčeny prostředky soudní ochrany a jiná řízení před soudem či tribunálem a mechanismy alternativního řešení sporů, včetně postupů při vyřizování stížností a mimosoudních prostředků nápravy, a je možné je prodloužit o dobu trvání takových řízení.

7) Členské státy zajistí, aby správní a soudní opravné prostředky v souvislosti s projektem výstavby zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů nebo souvisejícím připojením k distribuční soustavě, včetně těch, které se týkají environmentálních aspektů, podléhaly co nejrychlejšímu správnímu a

soudnímu řízení, které je na příslušné celostátní, regionální a místní úrovni k dispozici.“;

7) vkládá se nový článek 16a, který zní:

„Článek 16a

Povolovací řízení ve vhodných oblastech pro obnovitelné zdroje energie

1) Členské státy zajistí, aby povolovací řízení uvedené v čl. 16 odst. 1 u projektů ve vhodných oblastech pro obnovitelné zdroje energie nepřekročilo jeden rok. Je-li to řádně odůvodněno mimořádnými okolnostmi, může být tato roční lhůta prodloužena až o tři měsíce. V takovém případě členské státy zhotovitele jasně informují o mimořádných okolnostech, které prodloužení odůvodňují.

2) Povolovací řízení pro modernizaci zařízení a pro nová zařízení s elektrickou kapacitou nižší než 150 kW, společně umístěná zařízení pro skladování energie a jejich připojení k distribuční soustavě, která se nacházejí ve vhodných oblastech pro obnovitelné zdroje energie, nesmí překročit šest měsíců. Je-li to řádně odůvodněno mimořádnými okolnosti, jako jsou prvořadé bezpečnostní důvody, pokud má projekt modernizace zásadní dopad na síť nebo původní kapacitu, velikost nebo výkon zařízení, může být tato roční lhůta prodloužena až o tři měsíce. Členské státy zhotovitele projektu jasně informují o mimořádných okolnostech, které prodloužení odůvodňují.

3) Aniž by tím byly dotčeny odstavce 4 a 5, odchylně od čl. 4 odst. 2 směrnice 2011/92/EU a přílohy II bodu 3 písm. a), b), d), h), i) a bodu 6 písm. c) samotného nebo ve spojení s bodem 13 písm. a) uvedené směrnice, pokud jde o projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, jsou nové žádosti pro zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, s výjimkou spalovacích zařízení na biomasu, včetně modernizace zařízení v již určených vhodných oblastech pro obnovitelné zdroje energie pro příslušné technologie, společně umístěná skladovací zařízení, jakož i jejich připojení k distribuční soustavě, vyňaty z požadavku provést zvláštní posouzení vlivů na životní prostředí podle čl. 2 odst. 1 směrnice 2011/92/EU, pokud jsou tyto projekty v souladu s pravidly a opatřeními stanovenými v souladu s čl. 15c odst. 1 písm. b). Výše uvedená výjimka z použití směrnice 2011/92/EU se nevztahuje na projekty, které by mohly mít významný vliv na životní prostředí v jiném členském státě, nebo pokud o to požádá členský stát, který by mohl být významně zasažen, jak je stanoveno v článku 7 uvedené směrnice.

   Odchylně od čl. 6 odst. 3 směrnice 92/43/EHS nepodléhají zařízení uvedená v prvním pododstavci posouzení důsledků pro lokality sítě Natura 2000.

4) Žádosti uvedené v odstavci 3 prověří příslušné orgány členských států. Cílem tohoto prověření je zjistit, zda je vysoce pravděpodobné, že některý z těchto projektů povede k významným nepředvídaným nepříznivým vlivům s ohledem na ekologickou citlivost geografických oblastí, v nichž se nacházejí, které nebyly zjištěny během posuzování vlivů plánu nebo plánů vymezujících vhodné oblasti pro obnovitelné zdroje energie na životní prostředí prováděného v souladu se směrnicí 2001/42/ES a případně se směrnicí 92/43/EHS. Prověřování prováděné v případě modernizace projektů se omezí na možné dopady vyplývající ze změny nebo rozšíření oproti původnímu projektu.

Pro účely tohoto prověření poskytne zhotovitel projektu informace o charakteristikách projektu, o jeho souladu s pravidly a opatřeními stanovenými podle čl. 15c odst. 1 písm. b) a c) pro konkrétní vhodnou oblast pro obnovitelné zdroje energie, o veškerých dodatečných opatřeních přijatých v rámci projektu a o tom, jak tato opatření řeší dopady na životní prostředí. Prověřování bude ukončeno do 30 dnů ode dne podání žádostí pro nová zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, s výjimkou žádostí pro zařízení s elektrickým výkonem nižším než 150 kW. U těchto zařízení a u nových žádostí pro modernizaci zařízení bude prověřování ukončeno do 15 dnů.

5) Tímto prověřením jsou žádosti uvedené v odstavci 3 z hlediska životního prostředí schváleny, aniž by bylo nutné výslovné rozhodnutí příslušného orgánu, ledaže příslušný orgán přijme správní rozhodnutí, řádně odůvodněné a založené na jasných důkazech, že konkrétní projekt s vysokou pravděpodobností povede k významným nepředvídaným nepříznivým vlivům s ohledem na ekologickou citlivost geografické oblasti, v níž se nacházejí, které nelze zmírnit opatřeními uvedenými v plánu nebo plánech vymezujících vhodné oblasti nebo navrženými zhotovitelem daného projektu. Toto rozhodnutí se zpřístupní veřejnosti. Takové projekty podléhají posouzení v souladu se směrnicí 2011/92/ES a případně posouzení podle čl. 6 odst. 3 směrnice 92/43/EHS, které se uskuteční do šesti měsíců od rozhodnutí o prověření.

6) V povolovacím řízení u žádostí uvedených v odstavcích 1 a 2 platí, že pokud příslušné správní orgány neodpoví ve stanovené lhůtě, považují se konkrétní správní kroky za schválené, s výjimkou případů, kdy konkrétní projekt podléhá posouzení vlivů na životní prostředí podle odstavce 5. Všechna výsledná rozhodnutí se zveřejní.“;

8) vkládá se nový článek 16b, který zní:

„Článek 16b

Povolovací řízení mimo vhodné oblasti pro obnovitelné zdroje energie

1) Členské státy zajistí, aby povolovací řízení uvedené v čl. 16 odst. 1 u projektů mimo vhodné oblasti pro obnovitelné zdroje energie nepřekročilo dva roky. Je-li to řádně odůvodněno mimořádnými okolnostmi, může být tato dvouletá lhůta prodloužena až o tři měsíce. V takovém případě členské státy zhotovitele jasně informují o mimořádných okolnostech, které prodloužení odůvodňují.

2) Pokud je podle směrnice 2011/92/EU nebo směrnice 92/43/EHS vyžadováno posouzení vlivů na životní prostředí, provede se v rámci jediného postupu, který kombinuje všechna příslušná posouzení daného projektu. Je-li takové posouzení vlivů na životní prostředí vyžadováno, vydá příslušný orgán s přihlédnutím k informacím poskytnutým zhotovitelem stanovisko k rozsahu a míře podrobnosti informací, které má zhotovitel uvést ve zprávě o posouzení vlivů na životní prostředí, přičemž se jejich rozsah již následně nerozšiřuje. Pokud konkrétní projekty přijaly vhodná zmírňující opatření, nepovažuje se usmrcování nebo vyrušování druhů chráněných podle čl. 12 odst. 1 směrnice 92/43/EHS a článku 5 směrnice 2009/147/ES za úmyslné. Pokud nová zmírňující opatření, která mají co nejvíce zabránit usmrcování nebo vyrušování druhů chráněných podle směrnice Rady 92/43/EHS a směrnice 2009/147/EHS

nebo jakémukoli jinému dopadu na životní prostředí, nebyla z hlediska své účinnosti široce testována, mohou členské státy povolit jejich použití pro jeden nebo více pilotních projektů po omezenou dobu za předpokladu, že je účinnost těchto opatření pečlivě sledována a že jsou okamžitě přijata vhodná opatření, pokud se ukáže, že nejsou účinná. Povolovací řízení pro modernizaci projektů a pro nová zařízení s elektrickou kapacitou nižší než 150 kW, společně umístěná skladovací zařízení a jejich připojení k distribuční soustavě nacházející se mimo vhodné oblasti pro obnovitelné zdroje energie nesmí překročit jeden rok, včetně posouzení vlivů na životní prostředí, pokud to vyžadují příslušné právní předpisy. Je-li to řádně odůvodněno mimořádnými okolnostmi, může být tato roční lhůta prodloužena až o tři měsíce. Členské státy zhotovitele jasně informují o mimořádných okolnostech, které prodloužení odůvodňují.

Členské státy usnadní modernizaci projektů umístěných mimo vhodné oblasti tím, že zajistí, aby v případě, že je podle právních předpisů Unie v oblasti životního prostředí vyžadováno posouzení vlivů projektu na životní prostředí, bylo toto posouzení omezeno na možné dopady vyplývající ze změny nebo rozšíření oproti původnímu projektu.“;

9) vkládá se nový článek 16c, který zní:

„Článek 16c

Povolovací řízení pro instalaci solárních energetických zařízení v umělých stavbách

1) Členské státy zajistí, aby povolovací řízení uvedené v čl. 16 odst. 1 pro instalaci solárních energetických zařízení, včetně zařízení na výrobu solární energie integrovaných do budov, do stávajících nebo budoucích umělých staveb, s výjimkou umělých vodních ploch, nepřekročilo tři měsíce, pokud hlavním cílem těchto staveb není výroba solární energie. Odchylně od čl. 4 odst. 2 směrnice 2011/92/EU a přílohy II bodu 3 písm. a) a b), samostatně nebo ve spojení s bodem 13 písm. a) uvedené směrnice, je taková instalace solárního zařízení případně osvobozena od požadavku provést zvláštní posouzení vlivů na životní prostředí podle čl. 2 odst. 1 směrnice 2011/92/EU.“;

10) vkládá se nový článek 16d, který zní:

„Článek 16d

Převažující veřejný zájem

Do [tří měsíců od vstupu v platnost], dokud nebude dosaženo klimatické neutrality, členské státy zajistí, aby se v povolovacím řízení mělo za to, že plánování, výstavba a provoz zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, jejich připojení k distribuční soustavě, samotná související distribuční soustava a skladovací zařízení jsou ve veřejném zájmu a slouží veřejnému zdraví a bezpečnosti při zvažování právních zájmů v jednotlivých případech pro účely čl. 6 odst. 4 a čl. 16 odst. 1 písm. c) směrnice 92/43/EHS, čl. 4 odst. 7 směrnice 2000/60/ES a čl. 9 odst. 1 písm. a) směrnice 2009/147/ES.“

Článek 2

Změna směrnice 2010/31/EU

Směrnice 2010/31/EU se mění takto:

1) vkládá se nový článek 9 a, který zní:

„Článek 9a
Solární energie v budovách

Členské státy zajistí, aby všechny nové budovy byly navrženy tak, aby optimalizovaly svůj potenciál pro výrobu solární energie na základě slunečního záření v dané lokalitě, a umožnily tak později nákladově efektivní instalaci solárních technologií.

Členské státy zajistí zavedení vhodných zařízení na výrobu solární energie:

a) do 31. prosince 2026 na všech nových veřejných a komerčních budovách s užitnou podlahovou plochou větší než 250 metrů čtverečních;

b) do 31. prosince 2027 na všech stávajících veřejných a komerčních budovách s užitnou podlahovou plochou větší než 250 metrů čtverečních a

c) do 31. prosince 2029 na všech nových obytných budovách.

Členské státy stanoví a zveřejní kritéria na vnitrostátní úrovni pro praktické provádění těchto povinností a pro možné výjimky pro konkrétní typy budov v souladu s vyhodnoceným technickým a ekonomickým potenciálem zařízení na výrobu solární energie a charakteristikami budov, na něž se tato povinnost vztahuje.

Článek 3
Změna směrnice 2012/27/EU

Směrnice 2012/27/EU se mění takto:

1) v článku 3 se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. Členské státy společně zajistí snížení spotřeby energie v roce 2030 alespoň o 13 % ve srovnání s projekcemi referenčního scénáře z roku 2020, aby v roce 2030 spotřeba koncové energie Unie nepřekročila 750 milionů tun a spotřeba primární energie Unie nepřekročila 980 milionů tun.“

Článek 4
Provedení

1) Členské státy uvedou právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s čl. 1 odst. 10 v platnost nejpozději do [tří měsíců od vstupu této směrnice v platnost].

Členské státy uvedou právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s čl. 1 odst. 1, 2, 3, 4, 6, 8 a 9 a článkem 3 v platnost nejpozději do [jednoho roku od vstupu této směrnice v platnost].

Členské státy uvedou právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s čl. 1 odst. 5 a 7 a článkem 2 v platnost nejpozději do [dvou let od vstupu této směrnice v platnost].

Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2) Členské státy sdělí Komisi znění hlavních vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 5
Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 6
Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda/předsedkyně	*předseda/předsedkyně*